

"Som sjuksköterska på en barnmottagning har jag många gånger sökt trösta förtvillade föräldrar", skriver Eva Cornell. "Nu har jag själv fått uppleva hur det känns att mista sitt barn. Hur saknaden hela tiden gör sig påmind..."

Barnet som dog - du skulle haft så stor plats mitt ibland oss...

En vanlig söndag i skärgården. Jag saknar - saknar dig så, min älskling. Jag vill ju egentligen inte sakna dig så mycket, inte just nu. Det är sju långa månader sedan du dog.

Nere vid bryggan ligger segelbåten och guppar i solsken. Roddbåten hanteras av lintotten, snart 5 år och en kunnare. Det finns få saker och ord som är främmande. Han är en leende clown när det går bra och ett oväder som dånar när någon annans vilja är starkare. Lintottens far kämpar med stora plåtskyltar i gult. Vi skall varna båtfarare för elkabeln som ger oss ljus och värme på ön. Faderns kropp är vacker. Svetten rinner om den brunbrända kroppen. Starka armar slår ner grova stockar i dyn vid vasskanten.

Jag vet att jag borde vara lycklig och glädjas. Jag har det materiellt så välordnat. Folk finns omkring mig som tröstar. Jag försöker verkligen. Någon säger att jag är storartad, stark och modig. Orden är tomma. Ingenting har jag styrt, händelserna har gått in i den grå vardagen, självklart utan att fråga om lov. För mig är och förblir livet sårigt.

På kvällen, när mörkret skärmar av omvärlden, känns det skönt att minnas och längta. Jag kan känna din mjuka kind - det finns ingenting så dunigt. Din hand i min, först hårt sedan bara där, när sömnen skänkte dig ro. Tio månader fick vi tillsammans. Första tiden månader av lycka, sedan grumlades tillvaron av oro. Du var en ljuvlig varelse, leende och mjuk.

Jag sitter under trädet där din vagn brukade stå. Överallt påminns jag om hur det borde varit. Jag har hela tiden gjort vad omgivningen förväntade. Dina kläder och leksaker plockade jag varsamt undan. Det var svårare att efter månader komma ut till sommarön och där plocka bort och röja undan alla spår. Du skulle ha haft så stor plats mitt ibland oss.

Spjälsängen, blöjpaketet och den röda katten som hängde i taket för din skull. Femåringen slet ner katten, rev sönder den små bitar - "Lillebror är ju död, jag vill aldrig se den mera".

Jag var privilegierad och behövde aldrig lämna dig ensam. Dina tre sista veckor tillbringade vi på sjukhus. Du behövde syrgas för att underlätta andningen, och det kändes också riktigt för mig. Våra grannar och vänner visste inte om att vi fått dig som ett kortfristig lån. Från och med den dagen då sjukdomsdiagnosen stod klar och vi gled in i vår mardrömsliknande tillvaro blev familjen och några få personer vår värld, resten "utomstående".

Första veckan sov jag hos dig, sedan kom allt längre perioder, då du sov lugnt hela natten. Så kallad extrapersonal på sjukhuset övertog vården och vakade över dig, medan jag kunde gå hem och sova. Varje morgon kom jag med samma oro - hur hade natten varit, var du ledsen? Du var nästan alltid glad och leende, för varje dag behövde vi varandra allt mer. Ditt sista levnadsdygn ringdes vi upp klockan två på natten. "Han är mycket svag nu." Det blev en lång natt och en lång dag. Jag minns ditt huvud intill mitt - feberheta kinder. Vid 4-tiden på morgonen vaknade du upp en stund. Dina ögon fick "liv", du log ett trött litet leende. Sömnen som sedan överväldigade blev allt djupare. Tystnad, levande ljus omkring din säng, i ett annars mörkt rum. Lilla Maries avskedsrosor i din knutna hand. Förtvivlan och ordlös sorg. När jag kysste din kind adjö var du det vackraste jag upplevt.

Vinden tjuter i tallkronorna. Det doftar gott från havet, eftermiddagskaffet väntar. Lintottens skratt lockar. Han ligger just i hängmattan och är kapten på en båt ute på stormande hav. "Kaptener är inte rädda, bara starka", ropar han.

Ingenting är omöjligt när man snart är fem år. I en hink under ett träd har han samlat maneter. Stora genomskinliga och mycket farliga. I kväll vid brasan skall han grilla dem till en festmåltid. "Det är bara ätliga", upplyses vi om, "dom med röda hund är kastade". Livet måste gå vidare.

